

Sánta Miriám

Kislány éji dala

Ha nagy leszek, éjszaka leszek.
 Kioldom a kötelet a nyakadból.
 A meglazított hurkon át
 távozni fog a keserűség.
 Kiengedem a fonataimat,
 és a szalagokat belőlük cafatokra tépem.
 Minden hajszálam magától fog
 rátekeredni a hársfák virágaira.
 Játékaim a macskakövek lesznek
 de sosem nyúlok hozzájuk.
 Könnyebb lesz, ha nem kell
 felemelnem egyiket sem,
 ha nem kell kockát forgatnom
 labda helyett kezeim között,
 nem kell éleket csiszolnom
 hogy az áhított formát megkaphassam.
 Csak körbe néznék, megmarkolnám
 a szoknyám szélét és elindulnék haza
 a sötétségbe.

Galanthus nivalis

Van, ami erősebb, mint az emlékezés.
 A rothadó barna rétegek között megmozdul valami
 és megpiszkálja vaskos, fehér végemet.
 Ahogy kiszakadok a száraz burokból, a bizsergés egyre
 erősebb, s ahogy elváltozik a törekvés színe,
 Úgy lesz egyre hidegebb és morzsoltabb fejem fölött
 a sűrű egyveleg.
 Bennem csomósodik meg a hártya
 és a hártyában a kényszer.
 Benne zöldes szegélyű öntudat, darabkái sárgák,
 vonzók, aprók.
 Hártyám a hidegben felszakad, darabjaim szétnyílnak,
 elterülnek a tágasságban. Megtölt a szín, meleg.
 Ahogy visszanézek magam alá, ismerős a becsapódás,
 rezgő szárnyak és szőrök ráznak meg, leseprik rólam a sárgát,
 elrugaszkodnak rólam.

Sánta Miriám 1993-ban született Kolozsváron. Költő, író, műfordító. Első kötete Hétfőn meghalsz címmel jelent meg 2019-ben.